

человѣцѣтъ, както го жадае слабийтъ ни духъ. Сжди за него отъ негова сынъ, който за насъ пріе смъртна плътъ. Истинно е че плотското му поевленіе не остави слѣди на тѣлесно невъздържаніе, както поевленіето на вашѣтъ митологическы богове, но остави слѣды на свѣрхчеловѣчески добродѣтели. Въ него намѣрвате таквизи строгы нравы и таквази добродѣтелна и сладка любовь, щото и за чловѣкъ ако са счете достоинъ е за обоготворяванъе. Вашѣтъ прочуть Сократъ имаше своя ересь, свои ученицы и свои училища, но колко сж долни добродѣлитѣ на Аѳининина сравнены съ свѣтоносната, чистата, благочестивата и несумнѣлната святость на Христа! и азъ само за чловѣческата му святость говорѣмъ. Той са облече въ смъртна плътъ, за да я покаже като образецъ на бждщытъ вѣкове, за да покаже въ себе си олицетвореніето на добродѣтеля, която желаше да види Платонъ. Въ туй състои голѣмата негова жертва за чловѣка. Но вѣнецътъ на славата, който блѣснѣ въ послѣднитѣ му минути, не само освѣти цѣла вселенная, но и отвори на чловѣцѣтъ блаженнытъ врата на небесата. Виждамъ че думытъ ми ти покъртихъ душата и Богъ възлѣзва въ сърцето ти, въ духа ти и дѣйствува въ тебе. Ела; не са противи на Божіето вдхновеніе, ела и не са бави; не мысли! Нѣкой отъ монтѣ единомысленицы са събрахъ вече и очакватъ истѣлкованіето на Божіето слово. Ела да та заведѣ при тѣхъ. Утруденъ ли си? присгърбенъ ли си? Послушай какво дума Госнодь: Елате при мене сичкы утрудены и обременены и азъ ще вы утѣшж.

— Другій пжтъ сега немогж.

— Сега, сега! извика Олинѣъ распаленъ, като олуви Апкида отъ ржката.

Но Апкидъ не бѣше още приготвенъ за да напусне вѣрата и начина на сегашны животъ, защото претеглилъ бѣ много жертвы за тѣхъ; заради туй, като помняше обѣщаніята на египтянина измжкнж са отъ ржката на Олинѣа, и като гледаше че трѣба да присили себеси за да утѣши душевното си смущеніе, косто му докара краснорѣчіето на христіанина съ постепенното си дѣйствіе на впечатлителны му духъ, който прилчаше на духа на чловѣкъ въ огневица; загърнж са въ тогата си и са впуснж да бѣга тѣй бърже, щото Олинѣъ не можи отъ туй да го послѣдува.

Отпаднажъ и почти дышашъ той стигнж най подиръ въ едно пу-сто и отстранено отъ града мѣсто, дѣто са намѣрваше отъ предѣ му уединеннытъ домъ на египтянина. Той са спрѣ малко за да си по-